

máris a tiéd. Nos, miután még senki nem gondolt rá, én sajátomná tettem a csillagokat.

— Értem. És mit szándékozol tenni velük?

— Kezelem őket. Számolom, összeadom és lekönyvelem. Nem könnyű munka, mondhatom. De én komoly ember vagyok.

A kis herceg elégedetlenül ráncolta a homlokát.

— Nézd csak, — mondta. — Ha van egy selyemkendőm, azt a nyakamba köthetem és viselhetem. Ha virágaim vannak, szakíthatok belőlük s magammal vihetem. Te egyiket sem teheted a csillagokkal. Hát akkor?

— Igaz. De bankba helyezhetem őket.

— Hát az meg mi?

— Csillagaim végösszegét egy kis papírlapra írom, ezt a papírlapot pedig biztos helyre zárják.

— Ennyi az egész?

— Ennyi.

— Elég mulatságos, — elmélkedett a kis herceg. — Majdnem költői. Mégsem lehet egészen komolyan venni.

Hiába, a kis herceg ezekről a dolgokról másképpen vélekedett, mint a nagy emberek.

— Látod, — mondta — nekem van egy virágom, mindennap megöntözöm. Van három tűzhányóm, mindennap lesöpöröm őket, még a kialudt vulkánt is leporolom. Végére is soha nem tudhatja az ember... Az én virágomnak és az én vulkánjaimnak jó, hogy az enyémeik. Te azonban semmi hasznosat sem teszel csillagaidnak...

Az Üzletember szólásra nyitotta a száját, de megdöbbenésében semilyen válasz sem jutott eszébe. Újra becsukta hát a száját. A kis herceg pedig eltűnt.

A nagy emberek valóban különösek, gondolta, mialatt a követező csillag felé utazott.

AKI SIMEONKÉNT elbocsátásra vágyik, az jöjjön a templomba, jöjjön Jeruzsálembe, várja az Úrnak Főlkentjét, vegye kezébe Istennek Igéjét, ölelje át cselekedeteivel, mintegy hitének karjaival. Akkor majd úgy fog elbocsátatni, hogy nem lát halált, mert immár láthatta az Élelet. Lám, az Úr emberré születése folytán milyen bőségesen árad mindenkire a kegyelem: a jövődől adománytól csak a hitetlenek esnek el, nem pedig az igazak. Ime, Simeon is jövődől: megjövendöli, hogy az Úr Jézus Krisztus sokaknak romlására, másoknak föltámadására jött, hogy megítélje, mit érdemelnek az igazak, mit a gazok, és hogy tetteink mineműsége szerint, igaz és igazságos Bíróként, vagy büntetést szabjon ki ránk, vagy pedig jutalmazzon. (Szt. Ambrus: Lc. Comment. 2, 2.)